

постишъ, затова именно е постътъ. Ще постишъ, за да възстановишъ здравето си, да повишишъ вибрациитѣ на своя животъ. Иначе, ако ядешъ хлѣба си тѣй непреготвенъ, той ще бѣде за тебе отрова. Съврѣмненната наука казва за нѣкой човѣкъ, напримѣръ, че нѣмалъ апетитъ. Въ какво седи апетитътъ? Апетитътъ, това е единъ Божественъ импулъсъ. Когато Господъ вижда, че ти вървишъ по Божиитѣ закони, Той ти отваря апетитъ и казва: „яжъ, ти заслужавашъ това!“ А когато не живѣешъ по Божиитѣ правила, хлѣбътъ ти се вгорчава и Господъ казва: „Азъ съмъ „недоволенъ отъ тебе“. И тогава ти казвашъ: окръжаващитѣ ме хора не сж съгласни съ мене; хората не ме разбиратъ, природата не ме разбира, ангелитѣ не ме разбиратъ, Богъ не ме разбира. Ето единъ човѣкъ, който не е разбранъ отъ никого. А отъ кого трѣбва да бѣде разбранъ? — Отъ себе си. Ето дѣ е великата философия!

И тѣй, тази власть, която Христосъ ни е далъ, седи въ това, най-първо да се домогнемъ до Любовта. И чудни сж нѣкой пѣтъ хората, като се питатъ, обичатъ ли се. Нѣкой пита нѣкого: ти обичашъ ли ме? Азъ наричамъ това едно механическо питане. То значи, като запаля вечерно време своята свѣщъ, да я питамъ: ти светишъ ли ми? Туй, което свети не говори. Туй, което люби не говори, Защо? Ами че Любовта не е единъ механически процесъ, да каже, че азъ те любя. Въ Любовта има свѣтлина, въ Любовта има радостъ въ Любовта има разширение, въ Любовта има животъ, въ Любовта има условия за растене и възможности да опиташъ и да използувашъ всички